

Εξαμβλωματική πολιτική συναίνεση...

ΣΑΒΗΚΑΡΙΩΝΗ
29.1.06

Συχνά οι πολιτικοί μας πα-
ραπονούνται, θεωρώντας
ότι η κοινή γνώμη τους α-
δικεί όταν, σύμφωνα με όλες
τις δημοσκοπήσεις, τους κα-
ταλογίζει αναξιοπιστία ή ακό-
μη και ανυποληψία. Δυσφο-
ρούν επίσης διότι αυτή η αρ-
νητική άποψη εκδηλώνεται για το σύνολο του πο-
λιτικού μας κόσμου, με σπάνιες τις εξαιρέσεις και
τις διακρίσεις. Πιθανότατα αυτή η κακή φήμη δεν
οφείλεται σε ακραίες συμπεριφορές, όπως η δια-
φορά και η εξαγορά της πολιτικής συνειδήσεως.
Τα κρούσματα αυτά, ευτυχώς, είναι μεμονωμένα
και διακριτά από τον Έλληνα πολίτη, έστω και αν
δεν έχουν στοιχειοθετηθεί και παραπεμφθεί στη
Δικαιοσύνη. Προφανώς, βασίζεται σε μια γενικό-
τερη και διαχρονική διαπίστωση, σύμφωνα με
την οποία η πολιτική φαυλότητα, σε πλείστα ζη-
τήματα, εκδηλώνεται με διακομματική συναίνε-
ση ή -επί το ορθότερο- με απαράδεκτη, για δη-
μόσιους άνδρες, συντεχνιακή αντίληψη.

Γράφαμε προ εβδομάδων για το προκλητικά
προνομιακό καθεστώς εργασίας, αμοιβής και συ-
νταξιοδότησεως που έχουν επιτύχει οι περίπου
1.000 υπάλληλοι της Βουλής, με αλλεπάλληλες
ρυθμίσεις, οι οποίες ψηφίσθηκαν από όλα τα
κόμματα. Το ίδιο έχει συμβεί και με πληθώρα άλ-
λων προνομίων, ειδικών επιδομάτων, έμμεσων
παροχών κ.λπ., σε διάφορες κατηγορίες δημο-
σίων υπαλλήλων, που έχουν παραχωρηθεί με
«διακομματική συναίνεση», προκαλώντας ένα
καθεστώς κραυγαλέας ανισότητας στον «στενό»
και κυρίως στον ευρύτερο τομέα του Δημοσίου.
Προχθές, στη Βουλή, είχαμε ένα ακόμη εξοργι-
στικό κρούσμα αυτής της πολιτικής φαυλότητας.
Με τη σύμφωνη γνώμη της Ν.Δ. και του ΠΑΣΟΚ
αυξήθηκε ο αριθμός των αποσπασμένων στα
κόμματα δημοσίων υπαλλήλων, οι οποίοι, κατά
τον βουλευτή Επικρατείας κ. Σωκράτη Κοσμίδη,
«δεν είναι απλώς κάποιες εκατοντάδες, αλλά δε-
κάδες χιλιάδες». Ενδεικτικό της καώδους κατα-
στάσεως είναι το γεγονός ότι ο κ. Κοσμίδης, και-
τοι διατέλεσε επί μακρόν γενικός γραμματέας υ-
πουργικού συμβουλίου στις κυβερνήσεις Σημίτη,
αγνοεί τον πραγματικό αριθμό των αποσπασμέ-
νων, υπολογίζοντας τους δημοσίου υπαλλήλους
που υπηρετούν στα κόμματα κατά -ασυνήθους
εκτάσεως- προσέγγισιν!. Δηλαδή πέραν των
γνωστών προνομίων (ασυλίας, διάτρητου «πόθεν
έσχε», αδιαφάνειας, εκλογικής χρηματοδοτήσε-
ως, αυτοκαθορισμού αποδοχών κ.λπ.), έχουμε
και μια σειρά λιγότερο γνωστών «διευκολύνσε-
ων», οι οποίες θεσπίσθηκαν και αναπροσαρμόζο-
νται, θεωρούμενες θεμιτές ή αναγκαίες, με μόνο
αιτιολογικό ότι στηρίζονται σε μεγάλη και δια-
κομματική πλειοψηφία...

Μετά την άμβλυση των ιδεολογικών και πολι-
τικών διαφορών μεταξύ των δύο μεγάλων κομμά-
των, ο Έλληνας πολίτης θα ανέμενε η πολιτική
συναίνεση να εκδηλωθεί στα μεγάλα προβλήμα-
τα της χώρας (διαρθρωτικές αλλαγές, εργασιακό,
ασφαλιστικό κ.λπ.) όπου η σύγκλιση απόψεων εί-
ναι καταφανέστατη, όπως προκύπτει από την κυ-
βερνητική πολιτική που εφάρμοσαν το ΠΑΣΟΚ
και η Ν.Δ. τουλάχιστον κατά την τελευταία 15ε-
τία. Αντ' αυτού, στα παραπάνω προβλήματα εξα-

κολουθεί να υπάρχει οξεία, υποκριτική και ιδιαι-
τερα επιζήμια για τον τόπο αντιπαλότητα, η ο-
ποία καθίσταται περισσότερο απαράδεκτη, όταν
η συναίνεση των κομμάτων εκδηλώνεται μόνον
σε πράξεις συντεχνιακής ωφελιμότητας των βου-
λευτών ή πολιτικής φαυλότητας, με κίνητρο την
εξαγορά ψήφων και τη διατήρηση της πελατεια-
κής σχέσεως με τον «ευεργετούμενο» εκλογέα.

Οι παραπάνω επισημάνσεις δεν αποβλέπουν
στην ενίσχυση της λαϊκής δυσαρέσκειας για
πράξεις και συμπεριφορές των πολιτικών μας αν-
δρών ούτε, βεβαίως, αποσκοπούν στη γενική α-
παξίωση της πολιτικής. Διατυπώνονται εν όψει
της αναθεωρήσεως του Συντάγματος, με την έν-
νοια της ευκαιρίας ή και της υποχρεώσεως των
κομματικών μας ηγεσιών να προωθήσουν και
ρυθμίσεις που θα έχουν ως στόχο την αναβάθμι-
ση του δημόσιου βίου, η οποία προϋποθέτει την
αποκατάσταση της αξιοπιστίας και του κύρους
των πολιτικών μας ανδρών. Στο πλαίσιο αυτό α-
παιτείται να επαναπροσδιοριστούν, να αποσα-
φηνισθούν, προπαντός δε να τεθούν υπό διαφα-
νή και αδιαμφισβήτητο έλεγχο πολλά. Όπως, π.χ.,
η χρηματοδότηση των κομμάτων από το κράτος
ή και από ιδιώτες. Οι εκλογικές δαπάνες των κομ-
μάτων και των υποψηφίων βουλευτών. Το «πό-
θεν έσχε» των πολιτικών. Όλα τα προνόμια και
οι απολαβές των βουλευτών.

Η κοινή γνώμη δεν έχει αντίρρηση για το ση-
μερινό ύψος της κρατικής επιχορήγησεως στα
κόμματα, η οποία είναι μεγάλη και επαρκέστατη.
Δεν προβάλλει ενστάσεις και για τη χρηματοδό-
τησή τους από ιδιώτες. Απαιτεί, όμως, να γνωρίζ-
ει πώς και σε ποιους διατίθεται η κρατική επι-
χορήγηση. Ποιοι είναι οι ιδιώτες και με τι ποσόν
χρηματοδοτούν κάποιο κόμμα. Το ίδιο ισχύει και
για τις προεκλογικές δαπάνες των βουλευτών. Η
πλήρης διαφάνεια πόρων και δαπανών είναι α-
παραίτητη, προκειμένου να διασφαλισθεί ο ισό-
τιμος ανταγωνισμός των υποψηφίων, αλλά και
να ελεγχθεί η τυχόν εξάρτησή τους από «άνωνυ-
μους» χρηματοδότες. Τέλος, ουδείς αντιλέγει στο
ότι οι απολαβές του βουλευτού πρέπει να είναι υ-
ψηλές και ικανές να προσελκύσουν στην πολιτι-
κή πρόσωπα, τα οποία δεν έχουν λόγο να κατα-
στήσουν το 4ετές αξίωμα επάγγελμα, προτάσσο-
ντας την επανεκλογή τους έναντι κάθε άλλου κα-
θήκοντος ή και φραγμού. Οι απολαβές του, όμως,
επιβάλλεται να είναι σαφείς, διαφανείς και αιτιο-
λογημένες. Δηλαδή να μη συναρτώνται με απα-
ράδεκτα προνόμια, έμμεσες παροχές και άδηλες
«διευκολύνσεις».

Αν πράγματι οι ηγεσίες των πολιτικών μας
κομμάτων συμπάσχουν με τον Έλληνα πολίτη
για την απαξίωση της δημόσιας ζωής του τόπου
και θεωρούν πρωταρχικό τους καθήκον την ανα-
βάθμισή της, οφείλουν να θέσουν στο τραπέζι
της συνταγματικής αναθεωρήσεως όλα τα παρα-
πάνω ζητήματα και να αναζητήσουν από κοινού
λύσεις. Ετσι θα αποκαταστήσουν και την έννοια
της πολιτικής συναίνεσεως, η οποία, κατά κανό-
να, δεν είναι αρεστή και επιθυμητή στους πάν-
τες, ως συντεχνιακώς ωφέλιμη. Αντίθετα, απαι-
τεί θυσίες και υποχωρήσεις των συναινούντων,
προς όφελος του κοινωνικού συνόλου και του τό-
που. Προς το συμφέρον των πολιτών και της πο-
λιτικής· όχι των πολιτικών...